



Respons

Somalia: Rekruttering til al-Shabaab

- Hvordan foregår rekrutteringen til al-Shabaab?
- Hvem rekrutteres til al-Shabaab?

Innledning og kildegrunnlag

Denne responsen beskriver hovedtrekkene ved rekrutteringen til al-Shabaab.¹ Informasjonen om hvem som rekrutteres til al-Shabaab og hvordan rekrutteringen skjer, har i en årrekke vært anekdotisk, og i likhet med mye annen informasjon om forhold i al-Shabaab-områder, preget av kildenes egne subjektive vurderinger. Uavhengige observatører har ikke tilgang til al-Shabaab-områdene, og lokale journalister utøver utvilsomt selvsensur. Informasjonen fra myndighetene og deres allierte er også ofte politisert. Det begrenser mulighetene for å skaffe pålitelig informasjon om blant annet rekruttering.

Rapporten om radikalisering og rekruttering til al-Shabaab, som utkom i september 2014 (Botha & Abdile), var den første systematiske undersøkelsen blant en større gruppe tidligere medlemmer av bevegelsen. Denne og to nyere studier (UNSOM 2017; Villa-Valencia, Buchanan-Clarke & Humphrey 2016) gir et bedre vurderingsgrunnlag, selv om informasjonen om forhold i al-Shabaab-områdene fortsatt er begrenset. Antallet respondenter i de omtalte undersøkelsene er totalt sett i underkant av et par hundre, men etter Landinfos syn er det likevel grunn til å tro at erfaringene og synspunktene er representative. Disse studiene underbygger for øvrig langt på vei de synspunktene og vurderingene ulike observatører og Somalia-eksperter har tilkjennegitt overfor Landinfo, og som Landinfo deler.

Responsen er i tillegg til de omtalte rapportene basert på nyhetsmeldinger og samtaler med lokale og internasjonale ressurspersoner i Mogadishu og Nairobi, senest i september 2017. Det refereres også til samtaler Landinfo har hatt med lokale og internasjonale ressurspersoner i Mogadishu og Nairobi tidligere år.

De muntlige kildene er anonymisert av hensyn til eventuelle konsekvenser for arbeidssituasjonen og sikkerheten deres.

¹ Rekruttering til bevegelsen omfatter både ordinære soldater, informanter og selvmordsbombere. Majoriteten av de rekrutterte blir ifølge undersøkelsen til Botha og Abdille (2014, s. 3) soldater, og kun et mindretall rekrutteres til andre oppgaver.

Al-Shabaab (Harakat al-Shabaab al-Mujaahidiin)²

Organisasjonen har sine røtter i sharia-domstolene i Mogadishu og den islamske rettsunionen ICU (Marchal 2011; Hansen 2013, s. 19–40).³ Al-Shabaabs ledelse og flere av medlemmene var kjent for sine svært militante og dogmatiske islamistiske holdninger. ICU kontrollerte Mogadishu og store deler av Sør-Somalia fra sommeren 2006 fram til den etiopiske innmarsjen i desember samme år. Våren 2007 iverksatte al-Shabaab og andre opprørere en rekke aksjoner i Mogadishu mot de etiopiske styrkene og den daværende overgangsregjeringen (Hansen 2013, s. 54–55). I 2008 ble bevegelsen ført opp på USAs liste over terrororganisasjoner.

I 2009 tok al-Shabaab formelt benevnelsen Harakat al-Shabaab al-Mujaahidin for å understreke bevegelsens globale jihadist-identitet (Crisis Group 2010, s. 7). Etter alt å dømme består bevegelsen av flere fraksjoner, grupper og celler som springer ut av den opprinnelige.

Al-Shabaab finansierte i en årrekke sin virksomhet med pengegaver fra diasporaen, støtte fra vennligsinnede regimer og lokale forretningsmenn, trekullhandel, skattlegging av alt fra småhandel til dyrehold, og almisser (intervju med somalisk ressursperson i Nairobi, 26. mars 2009; internasjonal organisasjon (B), møte i Nairobi 31. mars 2011; Menkhaus 2014, s. 2). Men voldsbruken og terroranslagene mot myndighetsmål og AMISOM rammer også sivile, og oppslutningen gruppen har hatt både i og utenfor Somalia, er ifølge de fleste observatører redusert. Støtten fra lokale forretningsfolk er i dag muligens mer basert på frykt enn pragmatisme og sympati.⁴ Almisser (zakat) er en av islams fem søyler og har derfor en sentral plass i de fleste muslimers liv, men mange reagerer på al-Shabaabs framgangsmåte og bruk av midlene. De færreste våger imidlertid å nekte (Garowe Online 2017; UNSOM 2017; lokal kilde F, møte i Mogadishu 26. september 2017).

Hvorfor slutter folk seg til al-Shabaab?

Undersøkelsene viser sammensatte årsaker til at unge mennesker slutter seg til bevegelsen. Arbeidsledighet, misnøye, løfter om økonomisk vinning og et bedre liv, tro, religiøs indoktrinering og propaganda er de mest framtreddende. Kun et mindretall forteller at de var utsatt for maktbruk og trusler. Frykt derimot spiller en vesentlig rolle (se avsnittet om tvangsrekruttering og bruk av vold).

Majoriteten i undersøkelsen til Botha og Abdille gir uttrykk for at økonomi, nød og tro var de viktigste beveggrunnene for å slutte seg til bevegelsen. 15 prosent av utvalget oppgir religiøse årsaker og 25 prosent en kombinasjon av tro og økonomi. 98 prosent oppgir frykt for at islam er truet av ikke-muslimske krefter. FNs rapport om strategier for å motvirke al-Shabaab-propaganda og rekruttering i Sør- og Sentral-Somalia, la respondentene, som ble intervjuet i løpet av 2016, vekt på de samme årsakene (UNSOM 2017). Landinfos samtaler med lokale og internasjonale samtalepartnere i Nairobi og Mogadishu de senere årene, viser tilsvarende (lokal

² Boka til Stig Jarle Hansen (2013) gir en svært god gjennomgang av bakgrunnen, ideologien og utviklingen til al-Shabaab. Det samme gjør studien til Somalia-kjenneren Roland Marchal fra 2011. Masteroppgaven til Michael Skjelderup (2011), *Punishment on Stage: Application of Islamic Criminal Law by Harakat al-Shabaab al-Mujahideen*, har fokus på rettsutøvelse i områdene bevegelsen kontrollerer.

³ Al-Shabaab forfekter et styre- og levesett i tråd med en ekstrem fortolkning av sharia. Ideologien bygger på den wahabittiske retningen innen sunni-islam. For al-Shabaab er alle andre som ikke deler deres syn, vantrø.

⁴ Inntektene bevegelsen har fra skattlegging og almisser er ifølge ulike observatører trolig fortsatt store, selv om de ikke lenger administrerer de store byene og andre sentrale knutepunkt. De kan derfor fortsatt lønne sine folk.

Respons Somalia: Rekruttering til al-Shabaab

ressursperson, samtale i Mogadishu november 2013; internasjonal organisasjon (C), møte i Mogadishu 11. november 2013; internasjonal organisasjon (A), møte i Nairobi 14. november 2013; Menkhaus 2014, s. 2).

Selv om den økonomiske og sikkerhetsmessige utviklingen særlig i hovedstaden går i positiv retning – om enn med små skritt – er landet fortsatt preget av de årelange konfliktene. Grobunnen for å slutte seg til bevegelsen, er derfor fortsatt til stede.

Hvem rekrutteres til al-Shabaab?

De ulike studiene og majoriteten av kildene Landinfo har samtalt med i løpet av det siste tiåret, viser at de viktigste målgruppene for rekruttering har vært gutter og unge menn i aldersgruppen 12–24 år. Anslagsvis 21 prosent var i aldersgruppen 20–29 år, og kun ni prosent av respondentene i Botha og Abdiles studie hadde sluttet seg til bevegelsen etter at de var 30 år. De unge lokkes og oppfordres til å gjøre sin plikt som rettroende muslimer, og barn har svært begrenset forståelse av fare og muligheten til å si nei. Mange foreldre er ikke kjent med at de unge utsettes for rekrutteringsforsøk, og kan derfor ikke forhindre at rekrutteringen skjer (Botha & Abdile 2014, s. 8–9). Andre foreldre har få muligheter til å skaffe seg et levebrød – én mulighet er å ha en sønn i al-Shabaab.

Etter alt å dømme, har internt fordrevne og ungdom fra marginaliserte minoritetsgrupper og klaner, som under og etter borgerkrigen på 1990-tallet var utsatt for overgrep og maktmisbruk, vært de aller enkleste å rekruttere (se også Landinfo 2012, s. 9–10). For dem er det ikke nødvendigvis bare det økonomiske aspektet ved å slutte seg til bevegelsen som er viktig (Felbab-Brown 2018). I en sårbar fase av livet påvirkes de av noen som gir dem troen på at deres interesser er bedre ivaretatt av al-Shabaab enn av myndigheter eller uformelle nettverk.



Gutter i lek i Mogadishu i januar 2012. Unge gutter er en målgruppe for al-Shabaabs rekruttering (foto: Grethe Neufeld).

Hvordan foregår rekruttereringen?

Rekrutteringen av den enkelte synes å være en prosess som kan pågå over noe tid. Her brukes lokkemidler og løfter om økonomisk vinning og et bedre liv. Dette formidles fra folk som allerede er del av bevegelsen – ikke minst nære venner, slektninger, klanledere som samarbeider med al-Shabaab, religiøse ledere og indoktrinering i koranskoler og madrasaer så vel som i ordinære skoler, samt propaganda i sosiale medier (Botha & Abdille 2014; UNSOM 2017; representant for lokal organisasjon K, møte i Mogadishu 28. september 2017; representant for internasjonal organisasjon B, møte i Nairobi 25. september 2017; HRW 2018).

Det er etter Landinfos syn også viktig å peke på at det etter alt å dømme ikke er en ensartet rekrutteringspraksis i de områdene al-Shabaab fortsatt har nærvær og innflytelse (se også avsnittet om tvangsbruk). Lokale forutsetninger og forholdet mellom bevegelsen og de lokale klanene skaper trolig ulike mønstre (kilde E, møte i Mogadishu 26. september 2017). Når klanenes eldre støtter al-Shabaab, er det trolig vanskelig å motsette seg rekruttering både for guttene og familien, og klanlojaliteten er sterk hos de fleste.

Enkelte klaner kan ha en posisjon hvor de kan forhandle med bevegelsen og muligens moderere den lokale kommandanten og hans menn, og blant annet få redusert antallet rekrutter som al-Shabaab krever, mens andre klaner i andre områder ikke har den muligheten. En internasjonal kilde med langvarig nærvær i Sør-Somalia påpekte i september 2017 at utdanningsnivået – og dermed også kunnskapsnivået til lokale ledere – trolig varierer (internasjonal representant C, møte i Nairobi 25. september 2017). Det kan også bidra til ulike rekrutteringsmønstre i ulike områder.

Under alle omstendigheter er bevegelsen avhengig av en viss støtte i lokalsamfunnene; og som én kilde uttrykte det: «they need their support like fish needs water». Støtten er imidlertid ikke nødvendigvis frivillig, og respondentene i FN-undersøkelsen i 2016, la vekt på at trusler og frykt spilte en avgjørende rolle (lokal representant for internasjonal organisasjon A, møte i Nairobi 25. september 2017; UNSOM 2017, s.10). Nedbrenningen av en rekke landsbyer i Nedre Shabelle i mai 2017 er trolig også eksempel på straffereaksjoner mot folk som innleder et samarbeid med myndighetene og som motsetter seg bevegelsens krav og påbud (HRW 2017).

En må heller ikke glemme at ulike islamistiske organisasjoner har drevet veldedighetsarbeid i Somalia i en årrekke. De har blant annet gitt et skole- og helsetilbud til store deler av befolkningen som ikke har hatt andre tilbud. Via disse møtestedene har enkelte ytterliggående religiøse grupper med en annen agenda enn bare humanitær bistand, fått muligheten til å spre sitt budskap.

Propagandavirksomhet via ulike nettmedier har i hovedsak vært rettet mot den somaliske diasporaen. Den var trolig mest effektiv i 2007–2008, da hundrevis av unge diaspora-somaliere reiste til Somalia og sluttet seg til bevegelsen som en reaksjon på det etiopiske nærværet og overgrepene som ble begått av både somaliske og etiopiske regjeringssoldater (Menkhaus 2014, s. 312, 316).

Rekruttering og bruk av vold

Det er vanskelig å vurdere hvor utbredt bruken av tvang og vold er i forbindelse med rekrutteringen til bevegelsen. Det er for øvrig viktig å merke seg at FN ikke skiller mellom frivillig tilslutning til væpnede grupper og tvangsbruk når det gjelder barn (Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict u.å.).

Respons Somalia: Rekruttering til al-Shabaab

Blant Botha og Abdiles respondenter var kun 9 av totalt 88 personer enten blitt tvunget inn eller hadde gått med fordi de fryktet represalier hvis de nektet. Mye tyder på at frykt for å motsette seg al-Shabaab spiller en langt større rolle enn bruk av vold i rekrutteringssammenheng.

Flere observatører har i møter med Landinfo de senere årene redegjort for at det å motsette seg al-Shabaabs myndighetsutøvelse kan medføre svært alvorlige reaksjoner, i verste fall død. Bevegelsen har i ulike sammenheng statuert eksempler ved å bruke ekstreme straffereaksjoner, og bare ryktene om at al-Shabaab kan stå bak drap, er derfor nok til å skape frykt.

Ingen kilder Landinfo har vært i kontakt med, vil utelukke at al-Shabaab-soldater kan framsette drapstrusler i forbindelse med rekruttering, men ingen kan dokumentere drap. Frykten bidrar derfor til at de færreste, om noen, våger å motsette seg rekruttering ansikt til ansikt med medlemmer av al-Shabaab. Man forsøker å vinne tid, og de som kan, forlater hjemstedet.

Bevegelsen har ikke lenger administrativ kontroll i de sentrale byene. Derfor er det trolig heller ikke praktisk mulig å bruke tvangsmidler for å rekruttere andre steder enn i enkelte større landsbyer og befolkningssentre på landsbygda, hvor bevegelsen fortsatt har et mer permanent nærvær. Nyhetsmeldinger og annen rapportering viser at det nettopp er der bevegelsen har trappet opp rekrutteringen, og bortført flere barn og unge (HRW 2018; UN Security Council 2016, s.19; AMISOM 2016; Marun 2017; Hassan 2017; internasjonal organisasjon B, C; lokal ressursperson F, møte i Mogadishu 26. september 2017; lokal organisasjon K, møte i Mogadishu 28. september 2017).

Rekrutteringsmønster

Ulike kilder har de siste par årene hevdet at rekrutteringsmønsteret er endret fordi al-Shabaab ikke lenger driver regulær krigføring og kjemper om territorium, men har gått over til en geriljastrategi. Behovet for krigere var derfor ansett som mindre, mens behovet for informanter, selvmordsbombere og personer med særskilt kompetanse for å planlegge og gjennomføre større aksjoner, derimot ville være større (internasjonale NGO-er (K) og (N), møter i Mogadishu 11. og 12. februar 2015).

Det økte rekrutteringspresset som flere internasjonale og lokale ressurspersoner omtalte i møter med Landinfo i Nairobi og Mogadishu i september og oktober 2017, bryter tilsynelatende med denne oppfatningen. Al-Shabaab skal ha bortført en rekke barn og unge fra landsbyer i Bay-regionen, Nedre Juba og Haradere-traktene i Mudug siden høsten 2016. For å unnsnippe har også flere familier flyktet til myndighetskontrollerte områder (kilde A; B; C, møter i Nairobi 25. september 2017; kilde E og F, møte i Mogadishu 26. september 2017; HRW 2018).

Hvilke oppgaver eller roller de nye rekruttene er tiltenkt, vet man selvsagt ikke. Bevegelsen har mistet flere av sine ledere i amerikanske droneangrep de siste årene, men tvang er en dårlig strategi for rekruttering til ledersjiktet. AMISOMs krigføring og deserteringer har trolig også redusert antallet soldater. Det kan forklare den mer aggressive rekrutteringen man mener pågår. Men angrepene på AMISOM-basene i Leego sommeren 2015, Janaale i september 2015, El Adde i januar 2016 og trolig Kulbiyow i januar 2017, viser at stridsevnen trolig langt på vei er intakt (Williams 2016; Beeders 2017; Felbab-Brown 2018), og at bevegelsen har evnet omstillingen fra regulær krigføring til taktisk geriljavirksomhet.

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- AMISOM, dvs. African Union Mission in Somalia (2016, 29. mars). Al-Shabaab Using Child Soldiers In Desperate Effort To Control Somalia. *AMISOM*. Tilgjengelig fra <http://amisom-au.org/2016/03/al-shabaab-using-child-soldiers-in-desperate-effort-to-control-somalia/> [lastet ned 20. januar 2018]
- Botha, A. & Abdille, M. (2014, september). *Radicalisation and al-Shabaab recruitment in Somalia*. Pretoria: Institute for Security Studies. Tilgjengelig fra <https://issafrica.s3.amazonaws.com/site/uploads/Paper266.pdf> [lastet ned 20. januar 2018]
- Beeders, J. (2017, 21. mars). What happened in Kulbiyow; Somalia: An Open Source Investigation. *Bellingcat*. Tilgjengelig fra <https://www.bellingcat.com/news/africa/2017/03/21/happened-kulbiyow-somalia-open-source-investigation/> [lastet ned 20. januar 2018]
- Crisis Group (2010, 18. mai). *Somalia's divided islamists*. Nairobi/Brussel: Crisis Group. Tilgjengelig fra <https://d2071andvip0wj.cloudfront.net/b74-somalia-s-divided-islamists.pdf> [lastet ned 20. januar 2018]
- Garowe Online (2017, 13. juli). Business Community in fear After al-Shabaab Imposed New "Zakat" rates. *Garowe Online*. Tilgjengelig fra <https://www.garoweonline.com/en/news/somalia/somalia-first-federal-cabinet-ministers-meeting-held-outside-mogadishu> [lastet ned 20. januar 2018]
- GoobjoogNews (2016, 13. september). Somali president extends amnesty to al-Shabaab fighters. *GoobjoogNews*. Tilgjengelig fra <http://goobjoog.com/english/somali-president-extends-amnesty-to-al-shabaab-fighters/> [lastet ned 20. januar 2018]
- Felbab-Brown, V. (2018, 16. januar). More airstrikes, less aid is not enough to secure Somalia. *The Hill*. Tilgjengelig fra <http://thehill.com/opinion/international/369127-more-airstrikes-less-aid-not-enough-to-secure-somalia> [lastet ned 20. januar 2018]
- Hansen, S.J. (2013). *Al-Shabaab in Somalia. The History and Ideology of a Militant Islamist group, 2005 – 2012*. New York: Colombia University Press.
- Hassan, M.O. (2017, 7. august). Somali Children Flee Al-Shabab Recruitment. *VOA*. Tilgjengelig fra <https://www.voanews.com/a/somali-children-seek-refuge-al-shabab-coastal-town-adale/3975825.html> [lastet ned 20. januar 2018]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2018, 14. januar). *Somalia: Al-Shabaab demanding children. Residents threatened to hand over boys, girls*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2018/01/14/somalia-al-shabab-demanding-children> [lastet ned 20. januar 2018]

Respons Somalia: Rekruttering til al-Shabaab

- HRW, dvs. Human Rights Watch (2017, 26. juli). *Somalia: Al-Shabaab Forces Burn Villages*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2017/07/26/somalia-al-shabab-forces-burn-villages> [lastet ned 25. januar 2018]
- Landinfo (2012, 6. juli). *Beskyttelse og konfliktløsningsmekanismer*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra https://landinfo.no/asset/2109/1/2109_1.pdf [lastet ned 25. januar 2018]
- Marchal, R. (2011, mars) *The rise of a Jihadi movement in a country at war - Harakat Al-Shabaab Al Mujaheddin in Somalia*. Paris: CERI. Tilgjengelig fra <http://spire.sciencespo.fr/hdl/2441/5nevgncesl8n4a0rpg5k3clj5p/resources/art-rm2-1.pdf> [lastet ned 20. januar 2018]
- Marun, H. (2017, 27. september). Somali Teenagers Flee Al-Shabab recruitment Campaign. *VOA*. Tilgjengelig fra <https://www.voanews.com/a/somali-teenagers-flee-al-shabab-recruitment-campaign/4046459.html> [lastet ned 20. januar 2018]
- Menkhaus, K. (2014). *Al-Shabaab and Social Media: A Double Edged Sword*. *Brown Journal of World Affairs*. Volume XX, issue II, s. 309-327. Tilgjengelig fra <https://www.brown.edu/initiatives/journal-world-affairs/sites/brown.edu/initiatives.journal-world-affairs/files/private/articles/Menkhaus.pdf> [lastet ned 20. januar 2018]
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict (u.å.). *Root Causes of Child Recruitment*. New York: Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict. Tilgjengelig fra <https://childrenandarmedconflict.un.org/effects-of-conflict/root-causes-of-child-soldiering/> [lastet ned 20. januar 2018]
- Skjelderup, M. (2011). *Punishment on stage. Application of Islamic criminal law by Harakat al-Shabaab al-Mujahideen*. Oslo: The Faculty of Humanities. Tilgjengelig fra <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/23940/Masteroppgaven.pdf?sequence=2&isAllowed=y> [lastet ned 20. januar 2018]
- UNSOM, dvs. United Nations Assistance Mission in Somalia (2017, 14. august). *Countering Al-Shabaab propaganda and Recruitment Mechanisms in South central Somalia*. Sted: UNSOM. Tilgjengelig fra https://unsom.unmissions.org/sites/default/files/countering_al-shabaab_propaganda_and_recruitment_mechanisms_report_final_-_14_august_2017.pdf [lastet ned 20. januar 2018]
- UN Security Council (2016, 20. april). *Children and Armed conflict*. New York: UN Security Council. Tilgjengelig fra http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=s/2016/360&referer=/english/&Lang=E [lastet ned 20. januar 2018]
- Villa-Valencia, C., Buchanan-Clarke & Humphrey, A. (2016). *Community perceptions of violent extremism in Kenya*. Cape Town: Institute for Justice and Reconciliation & Life and Peace Institute. Tilgjengelig fra <http://www.ijr.org.za/home/wp-content/uploads/2012/07/Kenya-Report.pdf> [lastet ned 20. januar 2018]
- Williams, P. D. (2016, 19. januar). Three things we learned from last week's al-Shabaab attack in Somalia. *Washington Post*. Tilgjengelig fra https://www.washingtonpost.com/news/monkey-cage/wp/2016/01/19/three-things-we-learned-from-last-weeks-al-shabaab-attack-in-somalia/?utm_term=.0669475239f2 [lastet ned 20. januar 2018]

Muntlige kilder

- Internasjonal kilde A, møte i Nairobi 25. september 2017
- Internasjonal kilde B, møte i Nairobi 25. september 2017
- Internasjonal kilde C, møte i Nairobi 25. september 2017

Respons Somalia: Rekruttering til al-Shabaab

- Lokal kilde F, møte i Mogadishu 28. september 2017
- Internasjonal kilde H, møte i Mogadishu 27. september 2017
- Lokal kilde K, møte i Mogadishu 28. september 2017
- Internasjonal NGO (K). Møte i Mogadishu 11. februar 2015
- Internasjonal NGO (N). Møte i Mogadishu 12. februar 2015
- Internasjonal organisasjon (C). Møte i Mogadishu, 11. november 2013
- Internasjonal organisasjon (A). Møte i Nairobi 30. mars 2011
- Internasjonal organisasjon (B). Møte i Nairobi 31. mars 2011
- Somalisk ressursperson, møte i Nairobi, 26. mars 2009

© Landinfo 2018

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.